

Tartalom

Gondolatok az imahétre	1
A keresztények egységéért	2
Laudate, cantate! XXIII. Georg Friedrich Händel/3.....	3
Ökumenikus imahét 2014. Hát részekre szakítható-e Krisztus? 4 Bibliai gondolatok az imahét napjaira	5
Kedves nyolcadikos diákok!	6
Bizalommal ajánlva.....	7
Részletek a Szentírás ritkábban forgatott könyveiből: Ámosz könyve.....	8
A kötelezően választható hit- és erkölcstan oktatásról „félidőben”	9
Assisi Szent Ferenc a dúsgazdag Lázár A betegek világnapjára	10
Közel az Isten	11
Hit- és erkölcstan	12
Anyakönyvi hírek	13
Boldog Vénard János-Teofán	13
Dr. Pem László atya adventi lelkigyakorlata a Mindszenty-iskolában	14
Gyermekeknek	15
Plébániai hírek	16

Gondolatok az imahétre

Ebben az évben a kanadai testvérek készítették elő az imaheti elcsendesedéseinket. Így vallanak magukról: A kanadai emberek olyan országban élnek, melyet nyelvi, kulturális és éghajlati sokszínűség jellemez, sőt még keresztény hitük kifejezésében is sokfélék. Bár ebben a sokszínűségben élnek, ragaszkodnak Krisztus azon vágyához, hogy tanítványai egységben éljenek. Ez a kettősség vezette őket a jelen témához, Pál apostol provokatív kérdéséhez az első Korinthusi levélben: „Hát részekre szakítható-e Krisztus?” Hittel vallják: „Nem!”

Sok kedves emlék elevenedik meg előttem, amelyek a 13 éves zalaegerszegi szolgálatom alatt az ökumenikus kapcsolatokban értek. A közös szolgálatok, nem csak imahéten, nem csak a város vagy a megye által szervezett igeliturgiákon, ünnepségeken, közös imádságokon erősítettek bennünket, de együtt tudtunk örülni egymás örömeinek, egy közösség új vagy felújított templomának.

Most, amikor a 2014-es imahétre készülünk, megint a kanadai testvéreket idézve: „Vajon azt gondolja Pál, hogy mindenkinek ugyanúgy kell az istentiszteletet tartania, és a dolgokat intéznie? Nem hisszük. Ezek a versek nem arra szolgálnak, hogy Pál, Apollós vagy Kéfás vezetését figyelmen kívül hagyják. Krisztusban gyökerezve, mindannyian arra kapunk elhívást, hogy hálát adjunk Isten ajándékaiért, amelyeket a csoportunkon kívüliek hoznak az Egyház közös küldetésébe.”

Tiszteletben tartva Isten másoknak adott ajándékait, közelebb kerülünk egymáshoz hitünkben és küldetésünkben, és afelé az egység felé haladunk, amiért Krisztus imádkozott. Eközben tiszteljük az élet és az istentisztelet igazi sokféleségét. Ennek az útnak vannak fontos feltételei.

Az első feltétel: az alázat. Szintén Pál apostol Korinthusi levelében olvashatjuk: Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeret, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert az Isten. (1Kor 13,12) A szolgálatunkat ezzel az alázattal végezzük, hogy nem mi üdvözítünk, nem az általunk képviselt tanítás, vagy liturgia hanem Krisztus.

A második feltétel: a méltóság: Azzal a méltósággal végezzük a szolgálatunkat, hogy embereket az üdvözítő Krisztushoz vezethetünk.

A harmadik feltétele a közeledésnek, ha azt ki tudnánk mondani, hogy a másik felekezet is Krisztushoz, az üdvözítőhöz vezet, a tőlünk eltérő hagyományokkal és szertartásokkal. Ha azt alázattal és méltósággal ki tudjuk mondani, az évszázados különbségek, nem tűnnek el, de nem lesznek többé akadályok a testvériségben, mert tudom, hogy ezek csak eszközök, a cél Krisztusban az örök élet.

(folytatás a 2. oldalon ⇨)

(⇨ folytatás az 1. oldalról)

2005-ben az imahéten a békejelét bevezető felhívásban hangzott el ez a mondat: Minket is elküld, hogy legyünk tanúságtevői annak, akinél az élet forrása van. Közös biztonságtevésünktől függ, hogy a világ elfogadjae Krisztust üdvözítőként, az Atya küldöttként. Tehát nem azért fogunk össze, mert az egységben nagyobb erő van. Az erő Istenben van és az elég erő mindenre. Mi azért keressük

egymást, hogy bizonyágtételünk hiteles legyen a világ előtt. Mi azért keressük egymást, mert a célunk: „Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözljön, és eljusson az igazság megismerésére.” 1Tim 2,4

Amikor pedig oda érkezünk teljesen mindegy lesz, hogy ki milyen liturgiában áldotta az Urat, csak egy számít, hogy Krisztus kegyelméből ott lehetek. Ámen

Szabó Vilmos

A keresztények egységéért

Ut omnes unum sint! „Hogy mindnyájan egyetek legyetek!” Ez az égető vágy emésztette Jézus szerető szívét az utolsó vacsorán. Így imádkozott Főpapi Imájában az, aki elindult, hogy meghaljon értünk a keresztfán.

Aki ismeri ezt az imát, annak hinnie kell abban, hogy eljön a keresztények egységének az órája.

A keresztények egységéért tartott imahét önkéntelenül is a húsvétra emlékeztet bennünket. A húsvét héber neve *Pesach*, vagyis átmenet:

Átmenet a halálból az életbe
A gyűlöletből a békére
A szeretetlenségről a szeretetre
A széthúzásból az egységre.
Az egység lehetséges, mert:

Benne van Isten tervében, és a hitetlen világ elleni harcban szükséges az összefogás közös ereje. Az egység létrejön, mert ezt követeli az emberi méltóság és az a szolidaritás, amely a nemzetek jólétének a garanciája.

Morus Tamás mondja: *Az ember hajlamos arra, hogy a rosszat, ami történik, márványköbe kell megőrizni, de ha valami jó történik, azt elég porba írni.*

Ha a keresztény egyházak márványba vésnék mindazt a jót, ami a boldogító keresztény hitből fakad, ha ezeket közösen írnánk a naptár oldalaira, akkor sokszor tudnánk együtt örülni. Ha

pedig a rosszat porba vagy vízre írnánk csupán, akkor hamarabb elfelejtenénk azt.

A második világháború után a Németországban állomásozó szövetséges hatalmak katonái segítették az ottani embereket a romok eltakarításában és

a lebombázott házak megjavításában. Egyik napon egy templom romjaihoz értek, és azt próbálták meg használhatóvá tenni. Amikor már megvoltak a falak, és a tető is épen állt, a romok között egy fészület maradványaira bukkantak. Lassan helyrerakták a szétroncsolt részeket, de a korpusz két karját nem találták meg. A keresztet ilyen formában, csonkán állították az eredeti helyére, és a kereszt alá ezt a feliratot írták: **Jézus mondja: nincs kezem, ezért a ti kezeitekre van szükségem!**

Ez a kereszt még ma is ott áll, és a

felirat nagyon sok ember számára okoz fejtörést. Kötünk vagyunk mi is, ha arra gondolunk, hogy Isten csak a mi segítségünk révén hozhatja helyre azt, amit az egységet illetően mi emberek vertünk szét.

II. János Pál pápa bukaresti látogatása alkalmával ezt a kérdést tette fel a román ortodox pátriárkának, Teoctistnak: **Ki fogja nekünk megbocsátani azt a bűnt, hogy nem lépünk egységre?**

Az egység mindenkitől függ és azon fáradozni mindenkinek a kötelessége. De sokan kérdezik: mi a teendő? A válasz egyszerű: csak egy kis jóakarat kell.

Magyarország egyik kis temploma Szent Péter és Pál apostolfeljedelmek tiszteletére van felszentelve. Az oltárképen egymás mellett áll a két apostol, és mit csinálnak? Se nem imádkoznak, se nem énekelnek, se nem olvasnak, hanem csak egymásra néznek és mosolyognak. Mosolygó apostolok!

Az egység felé vezető út nem vár semmi rendkívülit tőlünk, csak egy kis megértést, egy kis szeretetet. Sőt, kezdetnek elég az is, hogy mi, akik más-ként gondolkodunk, egymásra rámosolyogjunk.

Lám az egész milyen egyszerű!

Tóth János káplán

Az ökumenikus imahét zalaegerszegi eseményei

Január 20. hétfő, 18 óra: Mária Magdolna Plébániatemplom

Január 21. kedd, 18 óra: Evangélikus templom

Január 22. szerda, 18 óra: Jézus Szíve Ferences Plébániatemplom

Január 23. csütörtök, 18 óra: Református templom

Január 24. péntek, 18 óra: Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániatemplom

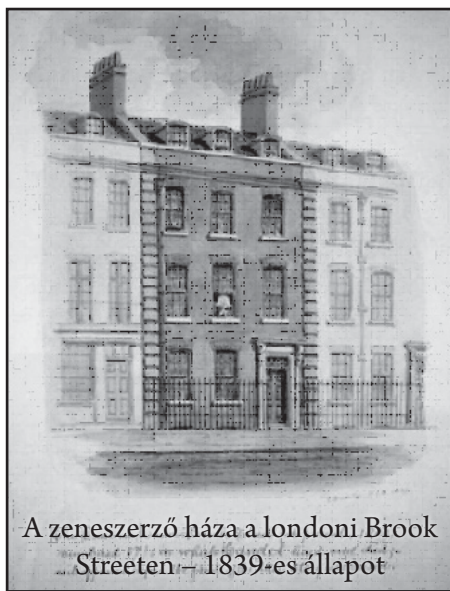
Laudate, cantate!

XXIII. rész – Georg Friedrich Händel/3.

Egy ma is alkotó zenetudós kérdésével kapcsolódnék az előző számban megszakított cikkhez: miért hagyott ott Händel csapot-papot, és miért tökélt el az Itáliában és német földön is fiatalon befutott zenész, hogy Angliában próbál szerencsét? Sokféle válasz felmerült már a kutatókban, zenekedvelőkben; még az is szóba jött a diskurzus során, hogy Händelnek protestánsként esetleg nem volt kedve a katolikus Itáliához. Mindenesetre nem tudjuk a gyors és határozott költözésnek egy konkrét okát kimutatni. Csak a tények biztosak: Händel 1712-ben letelepedett Londonban. Itt azon nyomban belevetette magát a zenei élet közepébe.

Az angol uralkodó ekkor Anna királynő volt, a Stuart-ház utolsó trónra kerülő tagja. Ő kezdettől fogva megbecsülte a kontinensről érkezett zeneszerzőt, s évi 200 font járadékot biztosított számára. Nem sokáig tarthatott azonban ez az előnyös helyzet, Anna királynő ugyanis 1714-ben meghalt. Ráadásul utód nélkül hagyta itt e világot, így először trónörökösöt kellett keresni. A sors fintora, hogy I. György követhette őt a királyi székben. Az az I. György, aki ezt megelőzően a hannoveri választófejedelem volt, azaz Händel korábbi munkaadója, akit ott hagyott Angliáért! Valószínűleg mindkét oldalról okozott néhány kellemetlen percet az újralátkozás. György azonban nem volt haragtartó, s hamarosan visszafogadta Händelt a kegyeibe, sőt, járandóságát is megduplázta. De Händel is igyekezett minden tőle telhetőt megtenni, hogy kiengesztelje a királyt látszólagos hűtlenségeért. Egy újabb anekdota fűződik ehhez a momentumhoz is. György király 1717-ben hajóutat tett a Temzén. Händel zenét írt az utazás alkalmából, még hozzá a híressé vált *Vízizenét*. Állítólag a királynak annyira megtetszett a mű,

hogy azonnal megbocsátott Händelnek. A tények annyit alátámasztanak, hogy a hajóút valóban megtörtént, és tényleg elhangzott a Händel zenéjéből készült szvit. A *Daily Courant* című lap is tudósított az eseményről. Ebből megtudhatjuk, hogy György annyira lelkes lett a mű hallatán, hogy „az oda-vissza úton háromszor újrajátszatta”. De hogy valóban ez volt-e a kibékülés oka, azt ki-ki eldöntheti: elhiszi-e, vagy sem.

A zeneszerző háza a londoni Brook Streeten – 1839-es állapot

Händel Angliában több új, a szigetországra különösen jellemző műfajjal is megismerkedett. Egyik ilyen a *masque*, ami egy udvari szórakoztató, színpadi műfaj. Érdekessége, hogy gyakran az adott uralkodó család tagjai is részt vettek az éppen aktuális előadásban. Londonban ismeri meg Händel a magasztos hangvételő, ünnepi alkalmakra írt *ode* műfajt, és a bibliai szövegre komponált *anthem*-et is. A megismerésen túlmenően ő maga is elkezd komponálni ezekben a műfajokban.

De ontani kezdte Händel az operákat is az angol fővárosban. Mikor kinevezték az ottani Királyi Zeneakadémia zenei vezetőjévé, feladata volt többek között, hogy az olasz operát népszerűsítse. Ezt részben úgy valósította meg,

hogy saját maga kezdett olasz operákat írni. Egyik jelentős áttörő sikerét a *Julius Caesar Egyiptomban* című operájával aratta 1724-ben. Händel munkatempója egyébként hihetetlenül gyors volt. 40-nél is több operát komponált. Hozzá tartozik ehhez persze, hogy Händel komponálás közben gyakran nyúlt korábban megírt anyagaihoz, és az sem volt kizárt, hogy más szerző művéhez fordult segítségért.

London eközben az európai operajátszás központja lett. Händel hírneve pedig egyre növekedett. De mindez kevés volt ahhoz, hogy társulatai anyagi gondjait megoldja. 1720-tól Händel különböző londoni operaházak irányítója, és részben vállalkozója volt. Ezek azonban a kiélezett vetélkedésben sorra felbomlottak, tönkrementek. Mélypont az 1737-es év volt, mikor a King's Theater színháza is csődbe jutott. Megalakult ugyanis egy konkurens operatársulat, s ekkor még London sem volt olyan nagy, hogy eltartson két operát.

Händel azonban mindig tudott váltani, ha kellett, s figyelte, milyen kiélezetlen igények rejtőznek az akkori közönség köreiben. Az új műfaj, amire ekkor rátalált, az angol nyelvű oratórium volt. Csaknem 20 ilyen művet írt, bibliai és mitológiai témákra. Ezek közül sajnos ma már (vagy ma még?) sok mű ismeretlen. Händel oratóriumai nem vallásos szerzemények, hanem drámai művek, gyakorlatilag nincs közülük az egyházhoz. Händel egyszerűen üzletember volt: ha látta, hogy az oratóriumra tódul a nép, akkor azt kezdett írni. A *Hallelujah-kórus* révén mindenki által jól ismert *Messias* is ebbe a műfajba tartozik. Bemutatója Írországbán, Dublinban volt 1742-ben. A műhöz azóta számos legenda kapcsolódott, melyekből a következők számban felidézzük néhányat.

Hát részekre szakítható-e Krisztus? (1Kor 1,1-17 alapján)

Ez a mottója a 2014. január 19–26. közötti, a Krisztus-hívők egységéért tartandó imahétnek, melyet a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa közösen szervez.

Krisztusban Kedves Testvérek!

A Kanadában élő keresztények azt kérték, hogy a világ keresztényei az idei imahéten 1Kor 1,1-17 igeszakasz üzenetén gondolkodjanak el az Egyházról, az összetartozásról, az ökumenéről. Természetesen, amit Pál apostol Korinthusba írt, az elsősorban az ott élő, ottani keresztényeknek szólt. A Szentlélek évezredeket átívelő terve révén mégsem az lett ennek a levélnek a sorsa, mint általában a leveleké, hogy miután elolvasták a címzettek, a levélben említett ügyeket befejezettek tudva, tudomásvétellel, iktatószámmal ellátták és irattárba helyezték. Isten maga akarta a korinthusiaknak írt levélben leírtakat közkinccsé tenni az egyházban, hogy a későbbi nemzedékek tanuljanak és okuljanak abból, sőt erősödjének a Jézus Krisztusban való hitben, a tiszta erkölcsben, az összetartozás testvéri tudatában.

Az imahéten naponként kiemelten találkoznak a hívő közösségek Pál apostol levelének egy-egy tanácsával, útmutatásával. A 8 nap alkalmainak vezérfonala, hogy a Jézus Krisztusban hívők Isten egy népévé válnak, mert közelebb kerülnek

Istenhez a Szentlélek terve szerint.

Pál apostol gondolatai naponta egy-egy mai problémát juttatnak eszünkbe, mert arról szól az apostol, hogy az egyház hiánytalanul megkapta Isten minden kegyelmi ajándékát. Hangsúlyozni kell azonban, hogy nem a hívek kapták ezt külön-külön, hanem az egyház. S miután Jézus Krisztusban kapta ezt az ajándékot, ezért Isten nem tartott vissza semmit abból. De többet nem adhat, mert mindent odaadott az egyháznak. Így az egyház a Jézussal való közösségben mindent megkapott. Elsősorban az ígében lett gazdag. Az ige által pedig az élet ismeretében. Ilyen és ennyire fontos az egyházban az egyértelmű prófétálás, prédikálás, igehirdetés, tanítás. Az egyház kincse kétezer éven át az igehirdetés volt.

Az egyházat azonban csak Isten hűsége tartja egyben. Akik az egyház hűségének a munkálói, azok egyúttal a hívő közösség egységének munkálói is. Az egyház Istené. Az Isten hűsége egyháza iránt töretlen. Erre Isten szavát adta. Ezért van az, hogy aki ökumenében gondolkodik, nem saját ötlete megvalósításán fáradozik, hanem

Istenre bízva magát. Isten ígéje megerősít abban, hogy az egyház, a hívő közösség tényleg az Istené. A közösség pedig arra törekszik, hogy Istené is maradjon.

Van egy határidő is, mely Isten hűségének tartósságára mutat. Számunkra ez a határidő az életünk vége. De a hívő közösségre, az Egyházra a hűségnek ez az ígérete Jézus Krisztus napjáig érvényes, tehát mindaddig, amíg csak Jézus Krisztus újra meg nem jelenik és vissza nem tér dicsőségben.

Isten népe ebben az ígéletben is egy-ségben maradhat. S most azzal az áldáskívánnal nyújtjuk át a 2014. évi imahét programfüzetét a különböző felekezetek hívő közösségeinek, hogy ez segítse az egyház népét, hogy egy lépéssel közelebb kerülhessünk Jézus terve valóra váltásához: „*mindnyájan egyek legyenek*” (Jn 17,21).

dr. Erdő Péter bíboros, prímás, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke

Steinbach József református püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnöke

Bibliai gondolatok az imahét napjaira

1. nap: Együtt....Szentek vagyunk

Kiv 19, 3-8. Papok királysága és szent nép leszték

Zsolt 95,1-7. Mi pedig legelőjének népe, kezében levő nyáj vagyunk

1Pt 2,9-10. Egykor nem az Ő népe voltatok, most pedig Isten népe vagytok

Mt 12,46-50. „Aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az az én fivérem, nővérem és az én anyám”

Akik együtt vagyunk az Úr elhívottaiként, szenteknek neveznek bennünket. „Megg-szentelteknek Krisztus Jézusban” (1Kor 1,2). A Kivonulás Könyvében Isten népének ez az együttléte olyannak jellemezhető, mint kincs birtoklása, papok királysága és szent nép. Péter első levelében a szentek közösségében való tagságunkat úgy értelmezzük,

hogy az az Isten hívásának eredménye. Isten hív össze minket, mint választott nemzetséget, királyi papságot és Isten tulajdon népét. Ezzel a hívással jár együtt az a sokrétű megbízás, hogy az Isten hatalmas cselekedeteit hirdessük. Azt, ahogyan Isten kivezet bennünket a sötétségből és bevezet az Ő világosságába. Máté evangéliumában pedig azt fedezhetjük fel, hogy a szentek közössége a mi identitásunk (önazonosságunk) Jézusban. Ez túlterjed a családon, a rokonságon, a felekezeten. Ezért imádkozhatunk az egységért, és kereshetjük a lehetőségét annak, hogy miként cselekedjük meg Isten akaratát.

2. nap: Együtt... Egymásnak hálát adunk Isten kegyelméért

MTörv 26, 1-11 Az Úr kihozott bennünket Egyiptomból.

Zsolt 100 Adjátok hálát Istennek, áldjátok nevét!

Fil1, 3-11 Hálát adok az én Istenemnek, valahányszor megemlékezem rólatok.

Jn1,1-18 A kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jelent meg.

A Kivonulás Könyvében a hála az élet megélésének egyik módja, amit az Isten bennünk és körülöttünk valóságos jelenlétének biztos tudatával élhetünk meg. A hála az a képesség, hogy hatékonyan és elevenen felismerjük egymásban és minden emberben az Isten kegyelmét. Így tudunk igazán hálát adni az Istennek. S ebből a kegyelemből olyan nagy öröm árad, mely magába tudja foglalni még „az idegeneket is, akik közöt-

(folytatás az 5. oldalon ⇨)

(⇨ folytatás a 4. oldalról)

tünk élnek”. A hála – ökumenikus összefüggésben – annyit jelent, hogy képes vagyok örülni más keresztény közösségekkel együtt az Isten kegyelmének és ajándékainak. Így nyílik meg az ökumenikus ajándékosztás ajtaja, és hálaadást tudunk tanulni egymástól. Teljes élet Isten ajándéka. Ez a teremtés pillanatától tart addig a pillanatig, amíg az Isten testté lett Jézusában é lünk. S ez tart ma is. Meg kell köszönünk Isten kegyelmének és igazságának minden ajándékát, mert ezeket Jézus Krisztusban kaptuk. Így is kell tovább adnunk egymásnak saját egyházunkban.

3. nap: Együtt... Semmilyen lelki ajándékban nincs hiányunk

Jób 28, 20-28 Íme az Úr félelme a bölcsesség

Zsolt 145, 10-21 Kinyitod a kezedet, és betöltesz minden élőlényt kegyelmesen

Ef 4, 7-13 A kegyelem pedig mindegyikünknek a Krisztus ajándékának mértéke szerint adatott

Mk 8,14-21 Mit tanakodtok azon, hogy nincs kenyeretek?

Amikor Jób felismerte, hogy bár mindent elvesztett, mégis megmaradt továbbra is az Úr félelmében, ez a bölcsesség! Jóllehet mi belefáradtunk a megosztottságba, mégis mint Krisztusban testvérek mindannyian Isten kegyelmének ajándékaiban részesültünk – akár testi, akár lelki síkra gondolunk. Ezeket arra kaptuk, hogy építsük a Krisztus testét. Az Isten ígérete és Jézus szolgáló élete és szeretete ellenére éppen úgy, mint Márk evangéliumában a tanítványok, mi is gyakran elfeledkezünk az igazi értékről, megosztókká válunk. Ezért beszélünk és cselekszünk úgy, mintha „nem lenne kenyerek”. Krisztust nem lehet részekre szedni, bontani. Csak így van ahhoz elegendő ajándékunk, amit meg tudunk osztani egymással és „minden élővel”.

4. nap: Együtt... Megerősítjük, hogy Isten hűséges

Siral 3,19-26 Szeret az Úr azért nincs még végünk

Zsolt 57, 7-11 Isten hűsége a fellegekgig ér

Zsid 10, 19-25 Mert hű az, aki ígéretet tett
Lk 1,67-75 Meglátogatta népét az Úr, és

váltságot szerzett neki

Az Atya, Fiú és Szentlélek örökkévaló egysége visz bennünket egyre közelebb az Isten szeretetéhez. Hív bennünket arra, hogy mi is ebben a világban Isten munkájának – szeretetének, kegyelmének és igazságának – részesei legyünk. Az Isten kegyelme és igazsága ugyanis együtt jár Isten szeretetével. Ez Isten megvalósult ígérete. Zakariás pap amikor apa lett, Isten megvalósult kegyelmének nagyságáról tanúskodott. Azt hirdette, hogy Isten valóban megtartja ígéreteit, amelyeket korábban Ábrahámnak és utódainak adott. Az egyház egységéért imádkozva úgy cselekedett, mondván, hogy „az Isten hűséges”.

5. nap: Együtt... Közösségbe vagyunk elhívva

Iz 43,1-7 Veled vagyok

Zsolt 133 Ó mily szép, és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!

1 Jn 1, 3-7 Közösségünk van egymással

Jn 15, 12-17 „Ti barátaim vagytok”

Isten közösségbe hívott el bennünket az Atyával, az Ő Fiával, Jézus Krisztussal és a Szentlélekkel. S mint elhívottak, ahogyan közeledtünk a Szentháromság Istenhez, úgy jutunk közelebb a keresztény egységhez, de egymáshoz is. Krisztus azt a változást indította el a tanítványi közösségben, hogy szolgálk helyet a barátainak nevez bennünket. Ezért a jézusi szeretnek erre a megnyilvánulására az erőszak helyett csak az egymás iránti szeretetnek kellene uralkodnia az életünkben. Jézus arra hívott el, hogy az evangéliummal tanúskodjunk azoknak is, akik még nem hallottak arról, de azoknak is, akik már hallottak Jézusról. Ez olyan megbízatás, amely bennünket Isten közelébe hív. Jézus közössége, melybe hív bennünket Isten, valóban új gyülekezetet jelent.

6. nap: Együtt... Keressük a megegyezést

Bír 4,1-9 Ha velem jössz, elmegyek

Zsolt 34,1-14 Keressétek a békét, és kövessétek

1Kor 1,10-15 Ugyanazzal az érzéssel és ugyanazzal a meggyőződéssel igazodjatok egymáshoz

Lk 22, 24-30 Ezután versengés is támadt közöttük

Az 1Kor 1,12-13-ban olvasott szétszakadozottságról szóló hírre válaszol az evangélium. Ilyen torz helyzetben Krisztus üzenete megfellebbezhetetlen. Segít felismerni a konfliktust és a szakadást. Erre vonatkozott Khloé embereinek szava is. S ez az első lépés a közösség, a gyülekezet sorainak rendezésére. Így tette ezt Debóra és Khloé, amikor prófétái hangon szóltak Isten népéhez, ahol éppen konfliktus és megosztottság miatt megbékélésre volt szükség. Azóta is az ilyen prófétái jellegű hangok teszik lehetővé az emberek számára, hogy megújuljon a gyülekezetük. Arra törekszünk, hogy egy legyen a gondolatunk és célunk, mert arra kaptunk elhívást, hogy keressük az Urat, keressük Isten békéjét, ahogyan azt a zsoltáros írta.

7. nap: Együtt...Krisztushoz tartozunk

Iz 19,19-25 Az Isten Megváltót küld népének

Zsolt 139,1-12 Hová menjek, lelked elől?

1Kor 12,12-26 Ha szenved az egyik tag...

Ha megbecsülésben részesül az egyik tag...

Mk 9,38-41 Aki nincs ellenünk, az mellettünk van

Izajásnak arról a napról volt látomása, amikor majd az egyiptomiak és az asszírok együtt fognak imádkozni Izraellel, az Isten terveihez, amelyek az emberiség egységére és a világegyetem jövőjére vonatkozik. Jó, ha mi is imádkozunk azért a napért, amikor embertársainkkal együtt imádkhatjuk az Istent és egyek leszünk az úrvacsorai közösségben. Tudjuk, hogy gazdagok lehetünk a sokféle egyházi hagyomány adta ajándékokkal. Mégis fel kellene ismernünk ezek között a hagyományok között azokat az ajándékokat, amelyek a látható egység felé vezetnek bennünket. Keresztségünk eggyé tett bennünket Krisztusban. Miközben megbecsüljük saját felekezetünket (egyházunkat), Pál apostol emlékeztetője jut eszünkbe, hogy mindannyian, akik az Úr nevét hívjuk segítségül, Krisztusban egy test tagjai vagyunk. Ezért nincs senki, aki jobban állíthatná és jelenthetné ki: „Nincs rád szükségem” (1Kor 12,21)

Kedves nyolcadikos diákok!

Életetek azon szakaszához értetek, mikor fel kell tennetek magatoknak azt a kérdést: „Hogyan legyen tovább?”. Úgy érzitek, hogy sorsdöntő lesz ez a választás, és megalapozza a jövőtöket. Ez valóban így van, de ne keseredjétek el.

Emlékszem, nekem sem volt könnyű a döntés. Sokat gondolkodtam, hogy hova menjek gimnáziumba. Legelsőként éppen a Mindszentyt zártam ki, mert mindenki csak úgy mesélt róla, hogy „pap- és apácaképző”, mivel ez egy katolikus gimnázium. Így egyből örültem a hírnek, hogy eggyel kevesebb gimnáziumot kell áttanulmányoznom. Majd mikor a pályaválasztási nyílt napra került sor a Sportcsarnokban, elmentem anyukámmal és apukámmal is. Egyfolytában csak nyaggattak, hogy döntsem el végre, mely iskolák nyerték el a tettszésemet, mert lassan bezárnak. Miközben indultunk kifelé az épületből, összefutottunk apukám egyik ismerőseivel, aki itt tanított a Mindszenty gimnáziumban. Elkezdtek beszélgetni, miközben a két kísérő diák megkérdezte, hogy hova szeretnék menni tovább tanulni. Felsoroltam azt a két gimnáziumot, amiket első két helyre tettem, és megkérdezték, hogy ide miért nem adom be a jelentkezésem. Erre én nem tudtam válaszolni, mert az igazat nem akartam megmondani. A két lány elkezdett mesélni, hogy milyen jó az iskola, és hogy milyen nagy-szerű lehetőségeket tud nyújtani a diákok számára. Soha nem hallottam még senkit sem úgy beszélni az iskolájáról, mint ahogy ők ketten tették. Így felkeltették bennem a kíváncsiságot, hogy mi is lehet ott. Majd az apukám ismerőse meghívott minket egy esti

rendezvényre, amit az iskola francia tagozata állított össze, és amely olyan színvonalas volt, hogy nagyban hozzájárult ahhoz, hogy megváltoztassam az álláspontom.

Ne tévesszen meg titeket az, hogy katolikus gimnáziumról van szó. Ma már én is a Mindszenty gimnázium végzős diákja vagyok, és a döntésem, amelyet akkor hoztam, egyáltalán nem bántam meg. Az iskolai közösség, melyet akkor a két lány bemutatott, tényleg olyan. Összetartók és segítőkészek vagyunk egymással szemben. A Mindszenty keretein belül nyugalomra tehet szert a tanuló, mert nincsenek bandázások, olyanok, akik zaklathatnák és fenyegetnék a másikat, ahogy több iskolában is lenni szokott. Itt a tanuló a tanáraihoz bizalommal és teljes megértéssel fordulhat, és mindig segítenek problémáinkra megoldást találni.

Iskolánk tagja egy programnak, melynek keretein belül eljuthatunk és eljuthatsz majd te is különböző országokba, hogy megismerkedhess az ottani kultúrával és nyelvvel. Hogy mindez megvalósítható legyen, pél-

daértékű nyelvtanításban részesülsz. (Engem is a nulláról zárkóztatott fel a tanárom angolból.) Mindezek mellett vannak olyan kulturális estek, amikor mi diákok előadunk különböző nyelveken dalokat, színdarabokat és részleteket, melyek nagyon viccesek és poénosak. Ebben a gimnáziumban lehetőség adódik nemcsak angolul és németül tanulni, hanem franciául is. Az odáig vezető út, a közös próbák, míg gyakorlunk a francia estekre, azok is mindig jó hangulatúak és felejthetetlenek. No meg ott vannak az emlékezetesebbnél emlékezetesebb kirándulások, melyekre nem csak bel-földön kerítünk sort.

Végül még nyolcadikos létedre, ha nem tudhatod, hogy mi is szeretnél lenni igazán, ahogy én sem tudtam korábban, úgy olyan iskolát válassz, mely számodra a legszimpatikusabb, és amelyben az örömet lelheted életed következő éveiben. Ha úgy döntesz, hogy a nyugodt, ámde izgalmas teli Mindszenty iskolát választod, tárt karokkal várunk Téged ide, ahol még a tanulás is játszva megy.

Alotti Meriem (13.a)

Tematikus lelkinapok különböző imafajták ismertetésével

2014. február 15-én, szombaton és március 29-én, szombaton 9³⁰-kor a Martineum Felnőttképző Akadémián (Szombathely, Karmelita u. 1.) a szociális testvérek vezetik a lelkinapot. Várják mindazokat, akik már jártak és akik még nem vettek részt az imaiskola találkozóin. A lelkinapokon egymástól függetlenül is részt lehet venni. Részvételi díj nincs, ebédet igény esetén, térítés ellenében biztosítanak.

Jelentkezés: Tel: 94/514-354, Fax: 94/514-341, E-mail: markovits@martineum.hu Internet: www.martineum.hu.

Bizalommal ajánlva

A Mindszenty iskolába járni egy ajándék. És erre nem csupán az iskola szellemisége, vagy jól működő közössége ad okot, hanem még megannyi kisebb-nagyobb tényező, amely gimnáziumi éveinket a lehető legemlékezetesebbé teszi.

A Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium végzős diákjaiként megannyi érvet tudnánk felsorakoztatni iskolánk mellett, amelyek reméljük, segítséget nyújtanak majd a pályaválasztás előtt álló 8.-os tanulóknak.

A legfontosabbakat kiemelve először az iskolánk lelkületét és szellemiségét említenénk. A térség egyedüli egyházi gimnáziumához méltóan az iskola nemcsak a követelményrendszer által előírt tananyagot, hanem olyan értékeket és morálokat is közvetít diákjai felé, amelyek mai, rohanó társadalmunkban sajnos egyre kisebb hangsúlyt és tiszteletet kapnak. A hittanórák mellett közös szentmisék, gyónási lehetőség és különböző lelki és közösségi programok is segítik az ide járó fiatalok hitének elmélyülését és megerősödését.

A lelki élettel párhuzamosan a közösségi élet is nagyon fontos szerepet játszik iskolánk életében. Minden ember, s így minden fiatal is elfogadásra vágyik, s arra, hogy egy biztos közös-

ség tagja lehessen, amely segíti és támogatja őt. A Mindszenty Gimnázium nem csupán egy oktatási intézmény, hanem egy igazi közösség, melynek mind a diákok, mind a tanárok egyenrangú tagjai. Ahol az osztályok ellenségeskedés és versengés helyett összetartanak, ahol a diákok önzetlenül segítik társaikat akár tanulmányi, akár személyes problémáikban, és ahol a tanárok nem csupán színvonalas oktatók, hanem igazi pedagógusok és tanácsadók, akikhez a tanulók teljes bizalommal fordulhatnak bármilyen jellegű kérdésükkel.

Gimnáziumunk a francia Notre Dame rend fenntartósága alá tartozik, amely megalapozza iskolánk külföldi kapcsolatait a rend francia és más európai országokban működő intézményeivel. A közel egy évtizede működő cserekapcsolat például lehetőséget biztosít az iskola francia tagozatán tanuló tehetséges diákoknak 2-3 hónapos ösztöndíj elnyeréséhez, illetve megannyi külföldi kiránduláshoz, melyek által a résztvevő tanulók személyes élményeik és tapasztalataik által bővíthetik tudásukat és látókörüket.

Azonban intézményünk nem csak egy színvonalas francia tagozattal büszkélkedhet. Az idegen nyelvek tanulásának és magas fokon való művelésének fontosságát ma már senki sem

tagadhatja, így az egyre inkább globalizálódó világunk elvárásainak megfelelően a Mindszenty Gimnázium is nagy hangsúlyt fektet erre. A francia mellett angol és német tagozatok is működnek iskolánkban, ahol a diákok kezdő vagy haladó szintről mélyíthetik el nyelvi tudásukat.

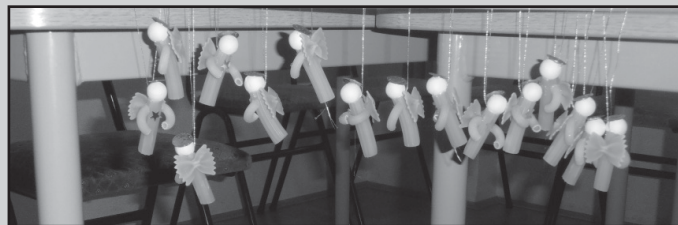
Ugyanakkor egy olyan társadalomban, ahol a számítógépek egyre nagyobb szerepet kapnak, elengedhetetlen a magas fokú informatikaoktatás, így a nyelvi tagozatok mellett gimnáziumunkban informatika tagozat is működik lépést tartva világunk fokozódó elvárásaival.

Összefoglalva tehát azt mondhatjuk, hogy a Mindszenty Gimnázium az általános tanulmányi követelményrendszer mellett egy olyan értékrendet is biztosít diákjai számára, amelynek a tanulók hatalmas hasznát veszik a későbbiekben a modernizálódó világunkban. Az itt eltöltött évek megannyi élménnyel gazdagítanak bennünket, amelyek az iskola kapuját átlépve is elkísérnek majd mindannyiunkat, és amelyeket szívünkben őrizhetünk egész életünkben, hogy azok felidézése beragyogja majd szürke napjainkat.

A Mindszentybe járni valóban egy áldás és egy ajándék.

Farkas Viktória & Pahocsa Júlia
(13.a)

Kézműves foglalkozás keretében **karácsonyi díszeket készítettek** plébániaépületünk II. emeleti hittantermében. A képek a készítés örömteli pillanatait és az eredményét örökítették meg.

Részletek a Szentírás ritkábban forgatott könyveiből

Ámosz próféta könyve

„Gyűlöljétek a rosszat, szeressétek a jót, juttassátok diadalra az igazságot” (Ám 5,15a)

Ámosz próféta nem tartozott a prófétatestülethez, egy pásztor volt, de az Úr Izraelbe küldte, hogy hirdesse az Ő szavát. Olyan korban élt, amikor az arám uralom alóli felszabadulás után az országot semmilyen hatalom sem fenyegette, amikor az emberek jólétben, gazdagságban éltek. Ám a gazdagodás során nagy vagyoni különbségek alakultak ki. Ráadásul a jómódúak, a tulajdonosok kiforgatták az alkalmazottakat jogaikból és kihasználták őket. „Eladják az igazat ezüstért, a szegényt meg egy pár saruért, a szegényeknek a fejükön gázolnak, és a gyöngéket eltérítik útjukról”. (Ám 2,6b-7a) „a gyöngét elnyomjátok, a szegényt eltiporjátok” (Ám 4,1b) „Halljátok ezt, ti, akik eltiporjátok a szegényt, és szorongatjátok az országban a szűkölködőket! Azt mondjátok: 'Mikor múlik már el az újhold, hogy eladhassuk a búzáinkat? A szombat, hogy árulhassuk gabonánkat? Csökkentjük a mértéket, növeljük a sékelt, meghamisítjuk a mérleget, hogy megvehessük pénzért a szegényt, egy pár saruért a szűkölködőt, és eladhassuk a gabona ocsúját.'” (Ám 8,4-6) „Nem tudnak egyenes úton járni – mondja az Úr –, erőszakot és pusztítást halmoztak fel palotáikban.” (Ám 3,10) Úgy látszik Ámosz nemcsak kora visszaéléseit látja és veti a hatalmasok szemére, hanem az ember szívébe, lelkébe lát. Hisz azóta is látjuk, milyen sokszor fordul elő, hogy a vagyon megrészegeti az embert, a vagyon megszerzése érdekében kivetkőzik emberi mivoltából. Eltiporják a gyengébbeket (a gazdasági versenyben), meghamisítják a mérleget (tisztességtelen eszközöket használnak), mert a versenyben minden eszköz és módszer megengedhető.

A szociális igazságtalanságok mellett a jogot és az igazságot is semmibe

veszik a hatalmukkal visszaélők, ezért kérdezi Ámosz: „Miért változtatjátok méregre a jogot, örömmre az igazság gyümölcseit?” (Ám 6,12b) „Jaj azoknak, akik a jogot örömmre fordítják, és földre tiporják az igazságosságot!” (Ám 5,7)

Az általános erkölcsi hanyatlásra utal, hogy „Apa és fia egyazon lányhoz jár, hogy szent nevemre szégyent hozzon.” (Ám 2,7b)

Az uralkodó osztály viselkedésének leírása napjainkra is jellemező „Elfántcsont ágyban alusznak, fekvőhelyeiken henyélnek, lakmároznak a nyáj bárányaiból és a csorda ökreiből. Hárfaszó mellett nótáznak, mint Dávid, hangszert csinálnak maguknak; korsóból isszák a bort, finom olajjal kenik magukat: József végzete miatt bizony nem bánkódnak.” (Ám 6,4-6)

A próféta mindezt a király, a királyi udvar és a gazdagok szemére veti. Érthető, hogy el akarják távolítani, hisz a gonosz ember abban a korban sem szerette, ha a szemébe mondják az igazságot. „utálják azt, aki kimondja az igazságot.” (Ám 5,10b) Ámosznak, mint sok más igaz prófétának, megtiltják az igazság kimondását. „a prófétáknak megparancsoltátok: 'Ne jövendöljete!'” (Ám 2,12b) „Ámosznak pedig azt mondta Amacja: 'Látnok! Menj el innen! Menekülj Júda földjére! Ott edd kenyeredet, és ott jövendölj! Bételben többé ne jövendölj!’” (Ám 7,12-13a) Sőt összeesküvéssel vádolják meg a király előtt „Ámosz összeesküvést sző ellened Izrael házában. Az ország nem tűrheti tovább beszédeit.” (Ám 7,10b-11)

Amit Ámosz lát és szóvá tesz, azt az Isten még tisztábban látja, ezért figyelmezteti a népet: „... tudom, hogy vétkeitek milyen számosak, bűneitek milyen súlyosak: ellenségei vagytok az igaznak, elfogadjátok a megvesztegetést, és a

kapuban elnyomjátok az igazat.” (Ám 5,12)

Lássuk meg azt a sok hasonlóságot, amit a 2700 évvel ezelőtti Izraelre és a világ mai állapotára jellemző: Mértéktelen vagyoni különbségek (milliárdosok és mélyszegénységben élők), tisztességtelen eszközök használata az érvényesülés érdekében (visszaélés az erőfölénnyel, megvesztegetés, mérleg meghamisítása), a jog és az igazság szétválása, az igazság sárba tiprása – néha a jog eszközeivel.

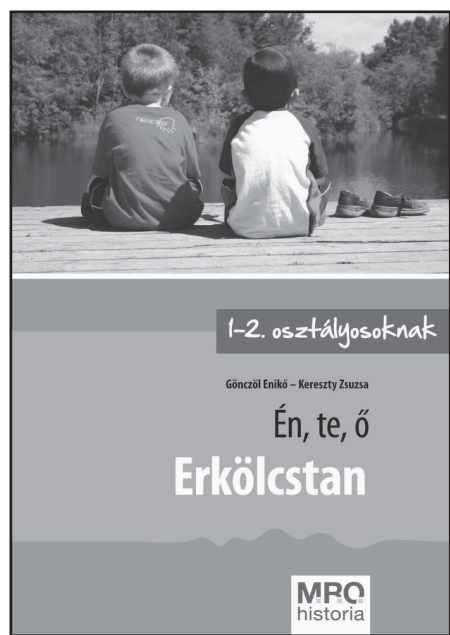
Az erkölcsi megújulás útja, feltétele a megtérés, Istenhez fordulás, ezért „Így szól az Úr Izrael házához: Keressetek, és élni fogtok!” (Ám 5,4). Ezt ismétli meg Ámosz: „Keressétek az Urat, és élni fogtok, nehogy elpusztítsa József házáat” (Ám 5,6) „A jót keressétek, ne a rosszat, hogy éljete! Akkor valóban veletek lesz az Úr, a Seregek Istene, amint most állítjátok. Gyűlöljétek a rosszat, szeressétek a jót, juttassátok diadalra az igazságot” (Ám 5,14-15a)

Mindez az ember számára egy egész életre szóló program. Egy állandó küzdelmekkel és persze örömmel járó harc, melyet reményeink szerint sikeresen vívunk meg, és akkor nem rémíthet meg minket a kérdés: „Mi lesz számotokra az Úr napja? (Ám 5,18b)

Titi

Ozeás próféta könyve: „Isten vagyok, nem ember ... és nem szeretem a pusztítást” (Oz 11,9)

Joel próféta könyve: „A szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat.” (Jo 2,13)

A 2013-14-es tanévben került hazánkban bevezetésre, felmenő rendszerben, az általános iskolák 1. és 5. osztályában, a kötelező erkölcstan oktatás. Így várhatóan 2016-17-es tanévre az általános iskolában minden évfolyamon lesz erkölcstan. A kötelező erkölcstan helyett lehetőség van a felekezeti hit-és erkölcstan választására. Tehát, aki a katolikus erkölcsant kívánta gyermekével megismertetni, az a megadott időpontig a jelentkezési lap leadásával jelezte ezt a szándékát az iskola felé. Az elkövetkező években is ezen a módon lehet jelentkezni az iskolákban a hit-és erkölcstan oktatásra. A jelentkezők a kötelező erkölcstan helyett a kötelezően választott hit- és erkölcsant (hittant) tanulják az iskolában órarendi keretek között.

A hit-és erkölcstan (hittan) oktatás megszervezéséért a megyéspüspök, illetve az ő megbízásából a területileg illetékes plébános volt, és a továbbiakban is ők lesznek a felelősök. Iskolákban hittanári diplomával, tanári és teológiai végzettséggel, a megyéspüspök megbízásával taníthat a plébános által kiválasztott személy. A technikai feltételeket az iskolák biztosítják.

A tanév elején jelentkezett gyermekek számára a választott tantárgy kötelező, nem hagyhatja abba év közben, hiszen az erkölcstanhoz hasonló módon értékelik, ami a bizonyítvány-

A kötelezően választható hit- és erkölcstan oktatásról „félidőben”

ba is bekerül. Az iskolai kötelezően választható hit-és erkölcstan óra mellett megszervezhető a fakultatív hittan. Így azokban az iskolákban, ahol eddig heti két órában tanítottak hittant, ez továbbra is tartható, illetve erősen javasolt a megszervezése. A szentségekre (szentáldozás, bérmlás) való felkészítéshez szükséges is, vagy az iskolában, vagy a plébánián tartunk hetente egy órát a kötelezően választhatón kívül. Hiszen a kötelezően választható órán nemcsak a megkeresztelt, és a szentségek felvételére készülő tanulók, hanem a szülők által a katolikus hit-és erkölcstanra beíratott diákok is részt vehetnek, akiktől az erkölcsi tanítás kérhető számon. Hiszen ők nem döntöttek a katolikus vallás mellett, csak valami miatt meg kívánják ismerni. Ez nyilván megnehezíti a feladatot, de eddig is tapasztalhattuk, hogy az elméleti anyagot nem feltétlenül a rendszeresen szentmisére járó diákok tudták a legjobban.

Kiváló evangelizációs lehetőség is ez, különösen, ha a szülők tájékoztatására is nagyobb hangsúlyt fektetünk. A fogadóórák, szülőértekezletek lehetőségét nagyon fontos kihasználni a szülőkkel való kapcsolattartásra. Ezen kívül a plébániai közösségi eseményekre is mindig hívjuk meg a hit-és erkölcstanra járó diákokat, és szüleiket.

A szülőket is sok, a valással, Egyházzal kapcsolatos kérdés foglalkoztatja. Adjunk lehetőséget arra, hogy ezeket a kérdéseket feltehessék, választ kaphassanak rájuk.

A családban való apostolkodást érezzük kötelességünknek! Hívjuk fel a rokonok, barátok, ismerősök figyelmét a választás lehe-

tőségére, hogy minél többen ismerjék meg hitünk erkölcsi tanításait, hogy értékrendjük kialakítására hatással legyen.

A rendszerváltás óta eltelt huszonhárom évben azoknak a tanulóknak, akik nem jártak hittanra, nem volt erkölcstan oktatás. Illetve az osztályfőnöki óra keretében zajlott hasonló, ami azt jelenti, hogy egy generáció erkölcsi nevelése nagyon hiányos volt. Az eddig is hittanra járó tanulók is könnyen elhagyták hitüket a hétköznapi életben, hiszen a társadalmi szokások nem teszik könnyűvé a hitünk szerinti életet. Nagy mulasztást pótol az idei tanévtől bevezetett változás, és fontos, hogy éljünk ezzel a lehetőséggel. Természetesen az iskolában tanultak a szülői példa hatására mélyülhetnek el igazán, de az elvetett mag bármikor szárba szökkenhet a hiteles példa, és a tanulókért mondott imák eredményeként.

Németh Erika

Assisi Szent Ferenc a dúsgazdag Lázár A betegek világnapjára

A dúsgazdag és a koldus szegény Lázáról szóló példabeszédben (Lk 16,19-31) az igazán talányos Lázár alakja, az ő sorsa. A kelésekkel borított magatehetetlen beteg koldus miért üdvözl? Miért részesítik az égiek ilyen nagy tisztességben? Ábrahám, Isten barátja, (Jak 2,23), miért fogadja barátjául? Mi Lázár titka? Aki közel kerül Lázárhoz, az közel kerül az ő titkához is. Ez megadatott Assisi Szent Ferencnek.

A példabeszéd leírása a dúsgazdagról – „bíborba, patyolatba öltözött, és minden nap fényes-víg lakomát rendezett” (Lk 16,19) –, ráillik a dúsgazdag bankár gyerekére, Francsóra, aki az assisi aranyfűjság mindennapos dáridóinak ünnepelt sztárja volt. A kisművészi aranyfűj nagyra vágyásának nincs határa. A legnagyobbat akarja, a legnagyobbra tör. Nem hiába. Megkapja. Életébe bejelentkezik a Legnagyobb, a Legfőbb Jót, felszabadultan, dalolva mond le javairól. Megszabadul a javak birtoklásától, hogy egészen felszabaduljon a Legfőbb Jó, a Lélek birtoklására, magát egészen átadva Neki.

A Lélek azok közé vezeti, akiket világi korában utálkozva a legjobban került, a leprások, korának Lázárjai közé: „Maga az Úr vezérelt közéjük, és én irgalmaságot cselekedtem velük” (Testamentum). E szüksézává és szemérmes leírás mögött, az életrajzok szerint, nem csak az van, hogy Ferenc gondosam ápolta őket, több történet. Anyai gyengésséggel ölelte és csókolta őket. Ferenc beszámol arról is, hogy e találkozásnak köszönhetően

benne mélyreható fordulat, változás, átváltozás történt: „az, ami azelőtt olyan viszolygató volt, átváltozott lelkem és testem gyönyörűséges édességére”. Hogyan volt ez lehetséges? Mi a magyarázata ennek? A tett indítékában rejlik a magyarázat: „Krisztus szerelméért, aki érettünk lett olyanná, mint a poklos” (Fioretti XXV.). Krisztus válasza erre a szeretetre az átváltoztatás. A betegnek tett szerető szolgálat – akár tudunk róla, akár nem – mindig Jézusnak tett szolgálat (Mt 25,34-40). Buday Péter ferences atya, súlyos leukémiás betegként, a steril szobából írta a halála előtti napokban: „A betegek az egyház kincse. Urunk saját szenvedésébe kapcsolja őket. Kérlek, ne féltsd tőlük a szívedet! Fogd meg a kezüket: a Krisztusét fogod”. És ennek csodálatos a következménye. Joó Sándor a szegény Lázáról tartott prédikációjában erről így beszél: „Jézus maga lett Lázárrá, a szegénység és a gyalázat minden sebeivel tele koldussá! – Ebben van a Lázárok reménye (Z.L.) – Azért kell alászállanod a másik ember nyomorúságának a mélységébe, mert ott kapod meg, ott részesülsz Jézus szeretetében”. A szolgálat jutalma a részesülés Jézus szeretetében. S aki ebben részesül, mindent már e szeretet szemével néz. A szeretet

szemével nézve a világ, amelyben élünk már más világ, százszor szép. E szemléletből derű fakad. Ez a derű jellemzi mindazokat, akik szolgálatukban alászállnak az emberlét poklaiba, nyomorúságába. Gyönyörű paradoxon.

Akik vállalják ezt a pokolra szállást, azoknak megadatik, hogy amikor ők jutnak lázári sorsra – valamiképpen agóniánkban mindannyian –, a végső kiszolgáltatottságukban megnyíljon a Lázárlét, az üdvösség misztériuma. Lázár mindent elveszít, csak a nevét őrzi, vagyis lényének lényegét: hitét, bizalmát abban, hogy Isten segít. Ennek a névnek ugyanis ez a jelentése. Isten válasza erre a hitre az ő segítsége, az üdvösség. Ezzel a hittel kiált az Úrhoz Assisi Szent Ferenc teljes kivettségében, lelki éjszakájában, szörnyű testi tehetetlensége és kínja közepette, és „Isten segít”. Megajándékozza a remény örömeivel. Átélteti nemcsak a maga, hanem az egész teremtett világ üdvösségének az örömét. Ennek az örömnak a kiáradása a Laudes Creaturárum, a Teremtmények dicsérete. Ebből a dicséretből nem lehet nem kihallani, hogy Ferenc milyen méretetlen gazdagnak érzi magát. Ő a dúsgazdag Lázár.

Zatykó László

**A Notre Dame Női Kanonok- és Tanítórend által fenntartott
Mindszenty József Általános Iskola,
Gimnázium és Kollégium közössége**
szeretettel várja a nagycsoportos gyermekeket és szüleiket
az iskolára előkészítő foglalkozásaira

Az iskola-előkészítő foglalkozások időpontjai:

2014. Január 30. 16 óra 30
2014. Február 13. 16 óra 30
2014. Február 27. 16 óra 30

Cím: 8900 Zalaegerszeg, Zárda utca 25.
Telefon/fax: 06 92/310-195
E-mail: mindszenty.zeg@enternet.hu
Honlap: www.mindszenty.net

Az iskola-előkészítő foglalkozások során tanító nénik foglalkoznak a kis óvodásokkal, a szülők számára az iskola oktatási-nevelési módszereit bemutató előadásokat, kötetlen beszélgetéseket szervezünk. Bemutatjuk az iskolában folyó oktató-nevelő munkát, szó lesz az iskolaérettségről, valamint lehetőség nyílik a leendő első osztályos tanító nénik bemutatkozására.

Közel az Isten

A fent idézett mottóval tartott lelkigyakorlatot a szombathelyi Martineumban dr. Kránitz Mihály atya a Pázmány Péter Egyetem Hittudományi karának tanára.

Ádvent első vasárnapját megelőző péntek este szentmisével kezdődött a program, melyet bevezető elmélkedés követett. Ebben az égő csipkebokor bibliai példázatáról hallhattunk és megállapította az előadó, hogy jelképesen elégethetjük bűneinket is. Rövid bemutatkozásra is sor került: 18 fő részvételével zajlott a program, így egy

előadónk idézett a zsoltárokból és az ádvent nagy prófétájának Izajás könyvéből is, melyben olvashatjuk az un. 4 szolga-éneket is. Hogyan nyerhető el a hit? A hit Isten ajándéka, hitünket úgy tudjuk erősíteni, ha többet olvassuk a szentírást és elmélkedünk üzenetén. Advent a hit megerősödésének ideje, ezért kell imádkoznunk. Emmánuel, azaz velünk az Isten. A Lukács evangélium legszebb szakaszáról, az angyali üdvözlétről hallhattunk, amikor Gábiel angyal közölte az örömhírt Máriával, hogy ő lesz a megváltó Édes-

Szombat este a nemrég boldoggá avatott szalézi szerzetes Sándor Istvánról néztünk meg egy filmet, ami igen megdöbbentő volt mindenki számára. A fiatal szerzetest 39 éves korában, sok kínzás után, koholt vádak alapján kötél általi halálra ítélték, és az ítéletet 1953 nyarán az Andrassy út 60-ban végre hajtották.

Ádvent első vasárnapját is szentmisével kezdtük a kápolnában. A zárónap délelőttjén először arról hallhattunk, hogy Jézus újra el fog jönni, vagyis nem hagy minket árván, és második eljövételét éber állapotban kell várnunk, mert nem tudhatjuk sem a napot, sem az órát. Keresztelő Szent János az ádventi időszak meghatározó alakja, aki előkészítette az Úr útját. Rámutatott az érkezőre: *„Íme az Isten báránya, aki elveszi a világ bűneit.”*

A befejező elmélkedés a szeretetről szólt. A Szentháromság a szeretetre épül fel. Nem könnyű megfogalmazni a szeretet lényegét, de a legfontosabb az Isten és az emberszeretet, e kettő összekapcsolódik. Szenvedés nélkül nincs szeretet, akarnunk kell szeretni embertársainkat, ez lemondást, alázat, tiszteletet és előre megbocsátást követel! Befejező gondolat: nagyobb öröm adni mint kapni. Az elmélkedés végén arra buzdított az atya, hogy vállaljunk önkéntes jó cselekedeteket és akkor belülről is formálódhatunk.

A lelkigyakorlat lezárásaként egy rövid közös értékelésre is sor került, ahol mindenki elmondhatta véleményét, érzéseit az elhangzottakkal kapcsolatban. Jó volt a hétköznapi rohanásából egy rövid időre kiszakadni és lelkiileg feltöltődni. Valóban igen jól éreztük magunkat ebben a két napban. Lelkiileg felfrissülve indulhattunk haza vasárnap kora délután Szombathelyről.

Szeles Miklós

igazi nagy családot tudtunk alkotni a nem egészen két nap alatt.

A szombati szentmisén, Szt. András apostol napján megemlékeztünk András püspök atyánkról is. Délelőtt először filmvetítéssel egybekötve a kereső emberekről hallottunk. Ezek az emberek, ha felöltik a lélek fegyverzetét /imádság, szentmisehallgatás, alapvető parancsok betartása/, akkor közelebb kerülhetnek Istenhez.

Köztes időszakban élünk itt mi most a földön, mivel már Jézus első eljövetele megtörtént, felkészülten kell várnunk második eljövételét. A Messiás eljövételével kapcsolatban

anyja. A Szűzanya rögtön igent mondott: *„legyen nekem a te igéd szerint.”* Ő a nagy közvetítő, aki többet kapott a kegyelemből: *„kegyelemmel teljes...”* Az evangélium továbbadása az egyik legfontosabb feladatunk! Ne csak a szó szerint vett kötelességeinket teljesítsük, hanem vállaljunk plusz feladatot is.

E nap folyamán lehetőség volt szentgyónás elvégzésére és lelki beszélgetésre is. A kora esti órákban a kápolnában elimádkoztuk az örömdetes rózsafüzért és ádvent első vasárnapjának előesti dicséretét a zsolozsmáskönyvből.

Hittel, hittan órán kívül is az iskolában

Hit- és erkölcsstan

„A családiasság szeretetéhez vezet, a szeretet bizalomhoz: ez az, ami megnyitja a szíveket.”
/Don Bosco/

Egy igazán nem szokványos tanévkezdés után lassan mindenki rátalált arra az ösvényre, ami már a minden tanévben megszokott CÉL irányába vezet. Tanítványainkat közelebb vinni Istenhez.

Az idei tanév kihívás volt mindannyiunk számára, pedagóguséra és hitoktatóéra egyaránt. A változás az iskolák számára egyébként is sokrétű, összetett és nehéz volt. Ennek a változásnak a része a kötelezően bevezetésre kerülő hit- és erkölcsstan, vagy erkölcsstan választása az első és ötödik osztályokban. Már az előző tanév végén nyilatkozni kellett minden leendő első és ötödikes gyermek szülőjének, hogy a 2013-2014-es tanévben gyermeke hittant, vagy erkölcsstant tanul. Legtöbb szülő számára nem okozott problémát a kérdés eldöntése, de sajnos nagyon sokan voltak olyanok, akik a kérdést sem értették. Ennek ellenére a hozzánk tartozó iskolákban a beiratkozók fele hittanra jár.

Az igazi problémák azonban a tanév elején kezdődtek. Volt olyan iskola, ahol a szülő, miután megtudta, hogy az erkölcsstan órát az osztályfőnök tanítja, oda irányította gyermekét. A két óra /hittan és

erkölcsstan/ egy időben került órarendbe, nyilván, hiszen így praktikus. Így viszont még egy plusz teremre lett szükség, amit a legtöbb iskolában nem tudnak biztosítani. Szükségmegoldások születtek, /ebédlő, könyvtár, torna szoba/ ahol nyilván rendes hittanórát tartani nem lehet. Ezzel szemben jó hír, hogy vannak olyan iskolák is, ahol megtalálták a legjobb megoldást, ahol szeptember 1-je óta minden úgy működik, ahogy kell. Ahol a hittanóra és a hitoktató is egyenrangú.

A változás jó, órarendbe került a hittan, és erkölcsstant tanulhat, aki nem hittanos, csak nem volt igazán előkészítve, tehát ez a tanév a próba ideje lesz. Bízunk abban, hogy minden iskolában megtalálják ehhez a megfelelő megoldást is. Számunkra azonban ez a feladat sokkal több ennél. A szülőnek kell döntenie, ezért az iskolában való jelenlétünk nem korlátozódhat csak a tanításra. Evangelizáló küldetésünk van, ami most különleges lehetőségeket is ad számunkra minden gyermekkel és minden szülővel szemben az iskolában. A másik nagy odafigyelést és szeretetet igénylő feladat, hogy tanítványainkat bevigyük az egyház közösségébe is. Minden évben kevesebb azoknak a gyermekeknek a száma, akik vallásukat gyakorló családokból jönnek. A hittanóra egyenrangú az er-

kölcsstanórával, mi is becsülettel tanítunk, számon kérünk, értékelünk, de akkor még nem tettünk szinte semmit. Semmit, ha tanításunkat nem váltjuk életté. Iskolán kívüli közös programok, közös feladatok, játékok és a legfontosabb: a szentmisén való részvétel. A szülők nélkül nehéz, de nem törődhetünk bele abba, hogy tanítványaink nem járnak templomba. Minden lehetőséget, alkalmat fel kell használni, hogy eljuthassanak, megszeressék, és vágyjanak szentmisére menni, természetesen a hitoktatóval együtt. Ez az első lépés, hogy bevezessük őket a közösség életébe. Ha ez elmarad, akkor az iskolai hittanóra, egy iskolai óra lesz, a hitoktató, pedig pedagógus.

Hittanóra az iskolában, három év múlva teljesen órarendben. Megköszönjük a Jóistennek ezt a nagyszerű ajándékot.

Kérünk Uram, hogy mindig Te gondolkodj, Te beszélj és Te cselekedj általunk!

„Az a tanár, akit csak a katedrán látnak a diákjai, az csak tanár, semmi több, de ha együtt van a fiatalokkal a közös játék idejében, akkor testvérré válik.”

/Don Bosco/

Nátrán Józsefné

Plébániánk karitászcsoportja a hívek segítségével gyűjtött élelmiszerekből és az adományozott pénzüsszegekből 48 családot örvendeztetett meg karácsonyra. Ezenkívül a Szombathelyi Egyházmegyei Karitásztól kapott 52 doboz gyönyörűen csomagolt ajándékokkal is sikerült megörvendeztetni a családokat, amit egy müncheni iskola diákjai csomagoltak és küldtek nagy szeretettel.

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Hajdu Csenge, Kámán Marcell, Horváth Brájen Lionel, Belső Mária, Bogdán Erzsébet, Világhy Miklós, Csécs Dorottya, Füzesi Afrodita Eszter

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Kollarics Jenő Gyula – Tőke Valéria

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Gotthárd Gizella (1933), özv. Végh Péterné sz. Kámi Mária (1911), Szipőcs Ernőné sz. Csizmadia Irma (1937), Ruzsics Ferenc (1926), Szekeres Tiborné sz. Szekeres Etelka (1943), Háli Imre (1967), Bedő Ferenc (1943), özv. Szalay Ernőné sz. Kramár Ilona (1926), Szabó János (1964), özv. Kupó Gyuláné sz. Ekler Mártha (1928), Handler Miklós (1928), Bor László (1949), Kovács László (1938), Kovács Ferenc István (1957), özv. Peng Jánosné sz. Borda Ilona (1924), Kapcsándi Ferencné sz. Grajczár Zsuzsanna (1941), Kolompár Ferencné sz. Kolompár Erzsébet (1940)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

A hónap szentje:

Boldog Vénard János-Teofán vértanú, misszionárius

„Mégiscsak nagyon igaz, hogy az Úr a kicsiket választotta ki, hogy megszentelje e világ nagyjait. Nem saját erőmre hagyatkozom, hanem annak erejében bízom, aki a kereszten legyőzte a pokol hatalmát. Tavaszi virág vagyok, amelyet a kert ura saját öröme szakít le. Virágok vagyunk mindannyian, beleültetve ebbe a földbe, Isten pedig leszakít minden virágot a maga idejében, az egyiket valamivel korábban, a másikat egy kissé később. Engem először. Egy napon majd viszontlátjuk egymást a paradicsomban, és élvezni fogjuk az igaz boldogságot!”

Így gondolkodott a Vietnámban szolgáló misszionárius, aki élete végén egy ketrecbe zárva több hasonló levelet is írt. Méltán nevezte Lisieuxi Szent Teréz, akinek egyébként a kedvenc misszionáriusa volt, „kis szentnek.”

Az ázsiai misszió mindig a legnehezebb és legkeményebb területek közé tartozott. Mégis ezen a földrészen már a 16. század közepétől voltak olyan országok, ahol a lakosság legnagyobb részét sikerült megnyerni Krisztusnak.

Teofán francia földön született a 19. század elején. Itt tanult és itt szentelték pappá. Huszonkét évesen már tudatosan készült arra, hogy misszionárius legyen. Honkongba költözött, hogy megtanulja a kínai nyelvet. Munkáját a legnagyobb keresztényüldözések idején kezdte el Tonkinban, ahová kínaiak csempészték be,

amikor az uralkodó Duc császár meghirdette, hogy kirtja a kereszténységet. Ő azonban nagy buzgalommal dolgozott, gyóntatott és prédikált hét bennszülött káplánjával, mint a Sárga forrás vidékének lelkipásztora. Az üldözések elől állandóan bujkálnia kellett és a térítést a trópusi éghajlat, a szegénység is nehezítette. Aztán végleg menekülnie kellett. Ezután a hegyekben, bozótokban talált menedéket, míg élete utolsó menedékét egy eldugott kolostorban találta meg bennszülött nővéreknél. Itt fordította le az Újszövetséget, hogy az lelki vigasza legyen híveinek. Majd újra menekült, mert a gonosz keze mindenhova eljutott. Rövid élete állandó menekülés és bujkálás volt, mégis sok szívet szerzett odaadó szeretetével Krisztusnak. Alig múlt harminc éves, amikor elfogták, Hanoiba vitték és halálra ítélték. A halálos ítéletet a császár csak három hónap múlva hagyta jóvá. Addig egy ketrecben megláncolva tartották és őrizték. Itt írta azokat a leveleket, azokat a bizonyos „ketrecleveleket,” ami a mai napig tanúskodik bátorságáról, ami Krisztus iránti szeretetéből és hűségéből fakadt.

„Mégiscsak igaz, hogy az Úr a kicsiket választotta ki.” Ne feledkezzünk el erről, jusson eszünkbe minden nap. Isten nem vár nagy tetteket, csupán a krisztusi szeretet nagy tettekben való gyakorlását, hogy majd mi is ott lehessünk a „kis szentek” között az örök boldogságban.

Nátrán Józsefné

Dr. Pem László atya adventi lelkigyakorlata a Mindszenty-iskolában

*„Isten általunk akarja szebbé tenni a világot,
jobbá tenni a földet, boldogabbá tenni az embereket.”*

(Böjte Csaba)

2013. december 21-én Zalaegerszegen, a Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégiumban a hagyományos adventi lelki napra gyűltek össze az intézmény és tagintézmények pedagógusai és valamennyi dolgozója. A lelkigyakorlatot dr. Pem László atya, a Szombathelyi Egyházmegye zeneigazgatója, a Győri Hittudományi Főiskola szakigazgatója vezette.

De mit is jelent valójában a lelkigyakorlat? Egy olyan időszakot, amikor félretesszük a mindennapi élet problémáit, tennivalóit, és a hitünk, a vallásunk elmélyítésével foglalkozunk, így készülünk fel valamilyen felemelő ünnepi eseményre, jelen esetben a karácsonyra. Ebben a lelki ráhangolódásban egy lelki vezető útmutatásait vesszük igénybe. Ő a tudásával, bölcsességével, emberségével, de legfőképpen közvetlen Isten-kapcsolatával segít hozzá bennünket ahhoz, hogy az általa elmondott gondolatok és a tanítás igazsága, hitelessége révén mi is elmélyüljünk a hitben, lelkünk nyitottá váljon a misztérium fogadására, így jutva közelebb Istenhez.

Pem atya bevezetőjében arra hívta fel a figyelmünket, hogy Mindszenty-

nek óriási kegyelmi hagyatéka van Zalaegerszegen! Nekünk, akik a róla elnevezett intézményben végezzük áldásos tevékenységünket, számunkra az ő kegyelmi hagyatéka kell, hogy erőt adjon munkánk és életünk során. Mi pedagógusok a boldog Isten örömét hordozzuk és közvetítjük! A gyermekekben a jelen és jövő. Ez olyan felelősség, amelyet csak alázatos lelkülettel, a jóságos Isten áldásos közreműködésével valósíthatunk meg. Fontos életünkben az Istenre hangolódás. Szükségünk van a csendre, az elmélyülésre, hogy koncentrálni tudjunk az elmélyült imádságra.

Az atya elmélkedése tárgyakként két fő témát jelölt meg:

I. Gyengeségeink. Az élet nehézségei

II. Erősségeink. Az Isten kegyelmi ajándékai

Első elmélkedésében Pem atya felhívta a figyelmünket arra, hogy tudnunk kell elfogadni a gyengeségeinket, meg kell tisztítanunk a szívünket. Amikor a gyermekekhez megyünk legyünk kegyelmi állapotban, legyünk eléggé alázatosak! Az Úr Jézus, aki világra jövetelekor ezzel kezdte földi életét, megalázta önmagát. S miként Szent Pál vallja: *„Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok!”* Fontos a Szentlélekre való teljes ráhagyatkozás! Mi nem tudhatunk mindent, gyengének bizonyulunk; de Isten akaratából mégis a kinyilatkoztatás hordozói vagyunk. Az Isten soha sem hagy minket bennünket a gyengeségeinkben. Nem mindegy azonban, hogy az embert melyik erő keríti hatalmába: a „gyengeség” vagy az „erősség”! El kell tudnunk fogadni a korlátainkat, a keresztjeinket, és éreznünk kell, hogy ekkor is szeret bennünket az Isten!

Pem atya a második elmélkedésében az Isten megtapasztalását hangsúlyozta, annak érdekében, hogy Isten

közelségébe jussunk. Ehhez az engedelmesség lelkületével kell élnünk. Isten szólítja meg az embert úgy, mint barátját. A Mindenható nem hagyja magára teremtményét, barátságot ajánl neki. Az Isten emel föl, Isten kegyelmének az ajándékában részesülünk. Mi saját magunkat, a személyiségünket visszük csak az Örökkévalóságba! Az Isten számít ránk! Assisi Szent Ferenc gondolatai is ezt fejezik ki: Isten belénk teremtette a képességet, hogy vágyainkkal, kérdéseinkkel, imáinkkal át tudjunk nyúlni az ő világába! Örökké tartó párbeszédre hív minket a Mennyei Atya, ezért állandóan késznek kell lennünk az Istenre! Áldást kell kérnünk tőle a küzdelmeinkre, küszködéseinkre! Istennek az a célja, hogy az embert felemelje magához. A mulandó világba belép a felfoghatatlan és láthatatlan. Tudnunk kell: a kinyilatkoztatásban Isten a kezdeményező. Az ember számára pedig beteljesedhet a legszebb vágy: az Isten végtelen kegyelem-tengerébe való bejutás.

Pem atya a mély, megindító gondolatok után ellátott bennünket a személyes elmélkedést segítő egyéb kérdésekkel is. Lelki napunk csúcsa a szentmise volt. A szentbeszéd, csak úgy, mint a lelki nap egésze, megerősített bennünket hitünkben, olyan lelki táplálékot kaptunk, mely nemcsak az ünnepekre, de a tanév további részére is el fog látni mindnyájunkat. Megállapíthattuk az atyáról a Szentírás szavaival élve: *„a száj ugyanis a szív bőségéből szól”*. (Mt. 12,34.) Hálásak vagyunk Pem atyának, hogy magas szintű és sokoldalú tudása, közvetlen személyisége és hiteles életpéldája által megújíthattuk keresztény életünket, közelebb kerülhettünk Istenhez.

Szöveg: László Ferencné, Illés Csaba

Fotó: Illés Csaba

Kedves Gyermekek!

Rakjátok helyes sorrendbe a szavakat és Urunk megkeresztelkedése ünnepének legfontosabb üzenetét kapod megoldásként! További kérdés, hogy ki mondta és kinek?

A mondat:

Ki mondta?

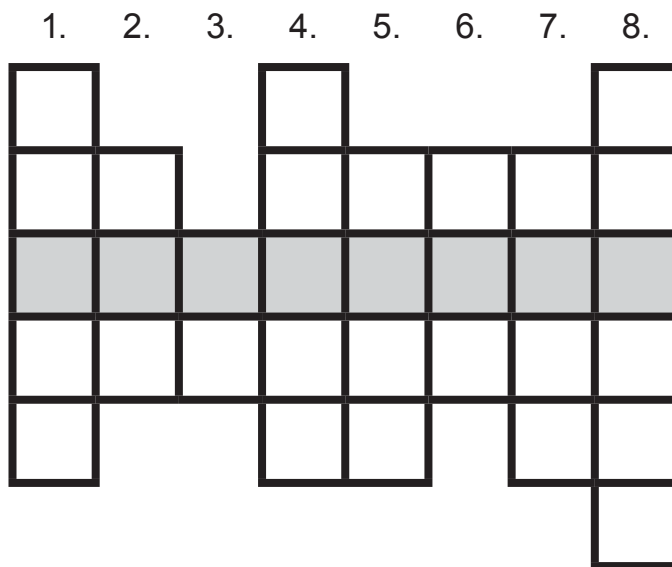
Kinek?

A mai rejtvény meghatározásai talán egy kicsit nehezebbek, de hát nem lehet mindig könnyű...?! Jó fejtörést! A megfejtéseket írt az oszlopokba!

1. Jeruzsálem első püspöke. Jézus tanítványa.
2. Szűrő fegyver.
3. Ízesítő szer. (Talán a legfontosabb.)
4. A legszentebb név.
5. Életünk nélkülözhetetlen erénye.
6. Juh istálló.
7. Isten ajándéka. (Lét)
8. A közösség alapsejtje.

Az evangéliumban olvasható, hogy Jézus egy másik nevet ad Simonnak: Péter. Mi a magyar jelentése ennek a névnek? Megkapod a szürkített sorban!

Megoldás:

1. Keresztelő szent János mit mondott Jézusról?

a/. Nézzétek, az Isten Fia!..... 5

b/. Nézzétek, az Isten Báránya!..... 7

2. A két tanítvány hogyan szólította meg Jézust?

a/. Jézus Krisztus!..... 5

b/. Rabbi, Mester!..... 9

3. A tanítványok mit kérdeztek Jézustól?

a/. Hány éves vagy?..... 8

b/. Hol laksz?..... 9

4. Mikor találkozott a két tanítvány Jézussal?

a/. A tizedik óra körül..... 2

b/. A kilencedik óra körül..... 9

5. A két tanítvány közül kit nevez meg az evangélista?

a/. Fülöpöt..... 1

b/. Andrást..... 3

6. Jézus melyik új nevet adta Simonnak?

a/. Kéfa, azaz Péter..... 0

b/. Jakab..... 2

János apostol evangéliumában is olvashatunk az első tanítványok meghívásáról, akik Keresztelő szent János hitvallása után Jézus nyomába szegődtek. (📖 Jn 1,35-42)

FELADAT: a helyes válasz utáni számot írd a telefon mellé! A megfejtés egy telefonszám.

--	--	--	--	--	--

Ezek az emberek nem egy korban éltek. Próbáld meg időrendben sorba tenni őket és a nevek előtt található kockákban megszámozni!

Mózes

Dávid

Jézus

Ábrahám

József

Ádám

Az **egyházközségi hozzájárulás** mértéke a Magyar Katolikus Püspöki Kar rendelkezése szerint a nettó kereset 0,5 %-a. Ez található meg a következő táblázatban.

Az egyházközségi hozzájárulás mértéke		
Havi nettó kereset	Fizetendő egyházközségi hozzájárulás	
	Havonta	Évente
50.000.-	250.-	3.000.-
55.000.-	275.-	3.300.-
60.000.-	300.-	3.600.-
65.000.-	325.-	3.900.-
70.000.-	350.-	4.200.-
75.000.-	375.-	4.500.-
80.000.-	400.-	4.800.-
85.000.-	425.-	5.100.-
90.000.-	450.-	5.400.-
95.000.-	475.-	5.700.-
100.000.-	500.-	6.000.-
105.000.-	525.-	6.300.-
110.000.-	550.-	6.600.-
115.000.-	575.-	6.900.-
120.000.-	600.-	7.200.-
125.000.-	625.-	7.500.-
130.000.-	650.-	7.800.-
135.000.-	675.-	8.100.-
140.000.-	700.-	8.400.-
145.000.-	725.-	8.700.-
150.000.-	750.-	9.000.-
155.000.-	775.-	9.300.-
160.000.-	800.-	9.600.-
165.000.-	825.-	9.900.-
170.000.-	850.-	10.200.-
175.000.-	875.-	10.500.-
180.000.-	900.-	10.800.-
185.000.-	925.-	11.100.-
190.000.-	950.-	11.400.-
195.000.-	975.-	11.700.-
200.000.-	1.000.-	12.000.-
205.000.-	1.025.-	12.300.-
210.000.-	1.050.-	12.600.-
215.000.-	1.075.-	12.900.-
220.000.-	1.100.-	13.200.-
225.000.-	1.125.-	13.500.-

Akinek megoldhatatlan nehézséget okoz a nettó kereset 0,5 %-ának befizetése, azok számára a minimális hozzájárulás mértéke 2500.- Ft.

Örömmel értesültünk a hírről, és tudatjuk olvasóinkkal, hogy egyházközségünk tagjának,

dr. Marx Gyuláné dr. Bodó Erzsébetnek

a Zalaegerszeg Város közgyűlése Zalaegerszegért díjat adományozott.

Mindszenty imanap

Minden hónap 29-én 18 órakor engesztelő imanapot tartanak Csehimindszenten, Mindszenty József bíboros szülőfalujában a Mindenszentek templomban.

Az imanap célja, hogy a nap 24 órájában mindig legyen valaki, aki imádkozik a bíboros úr mielőbbi boldoggá és szentté avatásáért, valamint engesztelnek a hercegprímás szándéka szerint, amelyet 1946. január 25-én hagyott jóvá: „A Világ Királynője nagy engesztelő mozgalomra főpásztori áldásomat adom.”

Közös liturgikus program:

18 óra: Keresztút a templomban

19 óra: Szentmise

20 óra: Engesztelő imaóra

21 óra: Fáklyás körmenet a

Mindszenty-szoborhoz

Minden Mindszenty tisztelőt és imádkozni, engesztelni vágyó embert nagy szeretettel várnak. Akik távol élnek vagy valamilyen ok miatt nem tudnak részt venni a közös imádságon, azok otthonukban kapcsolódjanak be az imanap valamely órájába.

Január 23-án, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Január 26-án, vasárnap a **ságodi iskolakápolnában szentségimádást** tartunk.

Január 28-án, kedden a kertvárosi templomban a **szentségimádás és az imaszolgálat** 18 órakor kezdődik.

Február 7-én, pénteken **szentségimádás** lesz a **zalabesenyői templomban**.

Február 13-án, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Február 13-án, csütörtökön a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 18 órakor kezdődik.

Február 17-én, hétfőn **szentségimádás** lesz a **Zárda kápolnában**.

Február 25-én, kedden a kertvárosi templomban a **szentségimádás és az imaszolgálat** 18 órakor kezdődik.

Február 27-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Március 13-án, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Az **Ünnepi Harangszó** következő száma **2014. március 9-én** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatási Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.

Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231

Web: www.mariamagdolna.hu

E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Kft.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

